

Anna Muzyczuk, Jerzy Ginalski

Brzezowa, st. 1, gm. Nowy Żmigród,
woj. krośnieńskie, AZP 113-71/-

Informator Archeologiczny : badania 25, 141

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Cmentarzysko płaskie kultury wschodniopomorskiej ze starszego okresu przedrzymskiego.

W sierpniu 1990 r. przebadano powierzchnię ok. 2 arów. Wykopy założono po wschodniej i po zachodniej stronie terenu badanego w sezonach 1988 i 1989. Uchwycono przypuszczalnie wschodni skraj cmentarzyska. Odkryto 6 obiektów (nr 24–29): 2 groby skrzynkowe, 3 jamy i skupisko ceramiki. Zlokalizowano również grób skrzynkowy nr 1 odkryty w 1972 r. i wydobyto resztki materiału ceramicznego i kostnego. Wśród odkrytych grobów jeden był całkowicie zniszczony i zawierał ułamki 2 popielnic i 2 pokryw. Drugi grób natomiast był całkowicie zachowany, nakryty płytą pokrywy i mieścił tylko jedną popielnicę z pokrywą.

Pozyskano materiał zabytkowy, na który składała się ceramika (naczynia, fragm. naczyń, pokrywy), przepalone kości ludzkie oraz węgiel drzewny.

Materiał zabytkowy i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

Brzezowa, st. 1
gm. Nowy Zmigród, woj. kro-
śnieńskie
AZP 113-71/—

Muzeum Okręgowe w Krośnie

Badania prowadzili mgr mgr Anna Muzyczuk i Jerzy Ginalski. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krośnie. Czwarty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne (VIII–IX w.), osada z późnego okresu rzymskiego.

Badania prowadzone w 1990 r. były kontynuacją wykopalisk z l. 1986–1988 i miały na celu rozpoznanie śladów osadnictwa w południowo-zachodniej części majdanu grodziska. Założono 3 wykopy o łącznej powierzchni 140 m², 2 z nich objęły swym zasięgiem część nasypu wału wewnętrznego. W wykopach pod cienką warstwą ziemi ornej zalegała warstwa podglebia, pod nią zaś twarda glina calcowa z wychodniami piaskowców.

W calcu uchwycono zarysy 36 dołków posłupowych o śr. od 10 do 70 cm, zróżnicowanych profilach (trapezowatych, trójkątnych, nieckowatych), z dnami na gł. od 50 do 70 cm. W bezpośrednim sąsiedztwie nasypu wału natrafiono pod warstwą podglebia na ciemnoszarą, zbitą ziemię — pozostałości osadnictwa wczesnośredniowiecznego, koncentrującego się przypuszczalnie w tej strefie. W wyeksplorowanej części nasypu wału wewnętrznego znalazła potwierdzenie, rozpoznana w poprzednich latach, jego ziemno-kamienno-drewniana konstrukcja. Istotną różnicę zaobserwowano w sposobie zabezpieczenia wału przed osuwaniem. Odkryto bowiem ślady po palach wbijanych parami co 20–40 cm, między które wpuszczane były belki.

Niezbyt liczny materiał zabytkowy pochodził w zdecydowanej większości ze strefy przywałowej i spod podstawy wału. Były to przede wszystkim fragm. obtaczanych garnków esowatych zdobionych ornamentem wielokrotnych linii falistych i dookołnych żłobków, datowane na VIII–pocz. IX w. W wykopach wystąpiły także ułamki naczyń z późnego okresu rzymskiego (m.in. ceramika siwa), drobne kości zwierzęce, polepa.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Krośnie.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.